

[Svend Jørgensen.]

forskel berettiger i alt fald ikke til den nuværende aftrapning. Vi mener, at dette forhold ikke fortsat kan opretholdes, og man bør i hvert fald forsøge gradvis at udviske det.

Med hensyn til forslaget om ændring i de hidtidige fradragsregler er vi ganske enige i de betragtninger, der er fremsat om det ønskelige i, at der åbnes adgang for rentemodtagere til at have en rimelig arbejdsfortjeneste ved siden af renten, uden at denne derfor skæres ned. Det er jo en meget naturlig konsekvens af den forhøjede levealder, og i det lange løb kommer man ikke udenom, at der i højere grad, end det hidtil har været tilfældet, må åbnes adgang for de ældre aldersklasser til at forblive i produktionen.

I det hele taget er vor lovgivning på aldersrentens og invaliderentens område i høj grad i støbeskeen. Der er snart lappet så meget på folkeforsikringsloven af 1933 — som alligevel ingen folkeforsikring er —, at det bliver nødvendigt snarest at skære igennem og bygge noget helt nyt op og bygge det op fra grunden. Jeg tænker her på den almindelige folkepension, som der har været talt og skrevet så meget om, og som der er en almindelig forventning om ude i befolkningen. Det nytter ikke noget, at man fortsat vil afvise denne tanke. Engang vil den sejre, og den vil sejre med livets ret. Det radikale venstre har sagt det gang på gang, og derfor kan det kun glæde os, at socialdemokratiet, som indtil for ganske nylig har været imod en almindelig folkepension, nu er af samme opfattelse som vi i det radikale venstre. Derfor har vi selvfølgelig også givet vor fulde tilslutning til det fra folkeforsikringskommissionen fremkomne forslag.

Vel vil et sådant forslags gennemførelse kræve mange penge; men det vil en videreførelse af den aldersrenteordning, vi har i øjeblikket, også gøre. Vi har i dag ca. 390 000 medborgere, som er over 65 år. Af dem er 15 pct. af forskellige grunde afskåret fra at få aldersrente, medens 31 pct. er berettiget til rente eller i hvert fald noget af renten, men ikke søger den. Aldersrenten til de øvrige 210 000 kostede i 1951—52 ca. 480 mill. kr. Jeg læste i går med megen interesse et referat af en udtalelse, som den højtærede arbejds- og socialminister fremsatte ved en rundbords-

konference om sociale problemer, og jeg er fuldstændig enig med den højtærede arbejds- og socialminister, som påpegede, at der her foreligger et problem, som man ikke kan lukke øjnene for, nemlig dette, at med den højere levealder bliver der ikke i fremtiden ca. 400 000 i disse aldersklasser over 65 år, men tallet vil vokse — jeg tror, den højtærede minister sagde: i løbet af 30 år til 700 000.

Tager man nu denne befolkningstilvækst, den forlængede levetid, den stigende aldersrentefrekvens og de stadige forhøjelser af renten, som gennemføres, i betragtning, vil aldersrenteudgiften i løbet af 30 år være steget til ca. 1 680 mill. kr. Spørgsmålet bliver da, om man ikke lige så godt kunne tage skridtet fuldtud og i stedet for, i hvert fald gradvis, gennem en årrække, f. eks. 30 år, gennemføre den almindelige folkepension, hvis dette — hvad man mener — kan ske ved en merudgift på ca. 400 mill. kr. årlig. Men om alt dette vil man formentlig inden altfor længe høre nærmere fra folkeforsikringskommissionen af 1948.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

1) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om valg til folketinget.

2) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om folkeafstemninger i året 1953 vedrørende ændring af Danmarks Riges Grundlov.

3) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til lov om en særlig ydelse til alders- og invaliderentemodtagere m. fl.

4) *Fortsættelse af første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven [vedrørende rentemodtageres indtægt ved personligt arbejde].

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven. (Vedrørende statens tilskud til de anerkendte sygekasser samt vedrørende begravelseshjælpen fra sygekasserne).